

זוהר הקדוש מיטן פירוש מתוך מדבש אויף די פרשה

פרשת שלח תשפ"ב

עלון מס' 89

י"ל בעזהש"ת ע"י מרכז "מתוך מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

לוח עמוד היומי בזוה"ק פרשת קרח

חלק 2 - פרשת תרומה

יום	וילנא	מתוך מדבש
ראשון	קל ע"א	מו-נב
שני	קל ע"ב	נב-נח
שלישי	קלא ע"א	נח-סד
רביעי	קלא ע"ב	סד-סט
חמישי	קלב ע"א	סט-עה
שישי	קלב ע"ב	עה-פא
שבת	קלג ע"א	פא-פז

הבטחה לכל העוסקים בתורה ובתשובה שיוזכו לאור החיים

וכתוב אחר כך פי מקרה אחד לכל, וגם לב בני האדם מלא רע (קהלת ט, ג) שאומרים אין דין פרענות לרשעים, אין הכל אלא לפי המקרה, לפעמים לצדיק ולפעמים לרשע (רש"י). והוללות בלבכם בחייהם בכל ימי חייהם יש בלבכם הוללות וערכוב הדעת, דהיינו שטותא תקיע בלביהו שטות תקועה בלבכם שאומרים כי מקרה אחד לכל, ואינון מחוסרי מהימנותא והם מחוסרי אמונה, לכן ולית לון חולקא בקדשא בריך הוא אין להם חלק בהקב"ה, ובאינון בני מהימנותא ובין אותם בני האמונה, לא בעלמא דין ולא בעלמא דאיתי לא בעולם הזה ולא בעולם הבא, הדיא הוא דכתיב זהו שכתוב אחר כך ואחריו אל המתים ר"ל שסופם יורדים עם הרשעים הנקראים מתים לגיהנם.

תא חזי, קדשא בריך הוא אזהר לבני עלמא בא וראה, הקב"ה הזהיר לבני העולם ואמר, ובחרת בחיים למען תחיה והיינו וחיין דההוא עלמא נינהו וחיים היינו חיי העולם הבא, אינון דחייבין מחוסרי מהימנותא מאי קא אמרי ואלו הרשעים מחוסרי אמונה, מה הם אומרים, פי מי אשר יבחר וגו' (דנש את הכמיז אף על פי שסקרי הוא יחפר) פירוש הרשעים אומרים אף על גב דבבחר בר נש בההוא עלמא אף על פי שיבחר האדם בעולם הבא, פמה דאמר כמו שאמר הכתוב ובחרת בחיים, ר"ל אף על פי שהאדם יעבוד להקב"ה, לאו הוא פלום אין לו מזה כלום, כי אין מציאות עולם הבא כלל, ואמר שלמה המלך דהא מסירא דא בידינא כי מסורת זה בידינו בני המאמינים, כי

אידיש

ויער סוף וועט זיין אז זיי וועלן אראפגעדערן אין גיהנם צוזאמען מיט די רשעים וואס ווערן אנגערויפן טויטע.

קום און זע, דער אויפערשטער האט אנגעזאגט צו די מענטשן פון די וועלט און ער האט געזאגט, "ובחרת בחיים למען תחיה", דו זאלסט אויסוועלן אינעם לעבן פרי דו זאלסט לעבן, און דאס מיינט די לעבן פון יענער וועלט, אפער אט די רשעים וואס עס פעלט פון זיי די אמונה, וואס זאגן זיי, "פי מי אשר יבחר וגו'", ווייל דער וואס וועט אויסוועלן (דער זוהר דרשנט דעם פתי, אזוי ווי עס שטייט געשריבן אין פסוק, כאטש דער קרי איז "יחפר", און אזוי ליינט מען עס), דאס מיינט, די רשעים זאגן, כאטש דער מענטש וועט אויסוועלן אין עולם הבא, אזוי ווי עס שטייט אין פסוק "ובחרת בחיים", און דו זאלסט אויסוועלן אינעם לעבן, דאס מיינט צו זאגן, אפילו אויב דער מענטש וועט דינען דעם אויפערשטן, האט ער גארנישט פון דעם, ווייל עס איז בכלל נישטא קיין מציאות פון עולם הבא, זאגט שלמה המלך, אז מיר האבן דאך א מסורת ביי אונז, די קינדער

א הבטחה פאר אלע וואס באשעפטיגן זיך אין תורה און אין תשובה, אז זיי וועלן זוכה זיין צו לייכטן מיט די לייכטיגע לעבן

און דערנאך שטייט אין פסוק "פי מקרה אחד לכל, וגם לב בני האדם מלא רע", ווייל איין געשעעניש איז פאר יעדן איינעם, און אויך די הערצער פון די מענטשן איז פול מיט שלעכטס, ווייל זיי זאגן אז עס איז נישטא קיין שלעכטס פאר די רשעים, נאר אלעס איז לויט דער צומערע, צומאל פארן צדיק און צומאל פארן רשע, "והוללות בלבכם בחייהם", אין אלע מעג פון זייער לעבן איז דא אין זייער הארץ א צולאזטיק און א צומישטע שכל, דאס הייסט אז א נארישקייט איז איינגעשטעקט אין זייער הארץ, וואס זיי זאגן אז איין געשעעניש איז צו יעדן איינעם, און עס פעלט פון זיי די אמונה, דערפער האבן זיי נישט קיין טייל אינעם אויפערשטן, און האבן נישט קיין טייל צווישן די וואס זענען בני אמונה, וואס האבן די אמונה, נישט אויף דער וועלט און נישט אויף יענער וועלט, און דאס איז וואס עס שטייט דערנאך אין פסוק "ואחריו אל המתים", דאס מיינט אז

אַל כָּל הַחַיִּים יֵשׁ בְּטָחוֹן פִּי יֵשׁ הַבְּטָחָה אֶל כָּל הַחַיִּים בַּעֲלֹם הַזֶּה, שֶׁאִם יֵעָסְקוּ בַּתּוֹרָה וּיִשׁוּבוּ בַּתְּשׁוּבָה, יִזְכּוּ לֵאמֹר בְּאֹרֶן הַחַיִּים, וּמִסִּירָא דָּא בִּידֵייהוּ וּמִסּוּרָת זֶה בִּידֵם שֶׁל הַמִּינִים וְהַכּוֹפְרִים בַּתְּחִיטָה הַמִּתִּים, כִּי לְכָל־כֵּן חַי הוּא טוֹב מִן הָאֲרִיָּה הַמֵּת אִם כֵּן חַי הַעוֹלָם הַזֶּה הוּא הַעִיקָר, וְאוֹמְרִים הֵיךְ יִהְיֶה לָן חַיִּין בְּהַהוּא עֲלֵמָא אִיךָ יִהְיֶה לָנוּ חַיִּים בַּעֲלֹם הַבָּא, כִּי הֵלֵא אֵינן עוֹלָם אַחֵר אֶלָּא עוֹלָם הַזֶּה.

מחוסרי אמונה אין להם חלק בה' בב' העולמות

וְעַל דָּא וְעַל זֶה אָמַר שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ זָה רַע וְדָאִי דִּהִינּוּ דְלֹא יְדוּרוֹן בְּמַלְכָּא עֲלֵמָה כִּי לֹא יְדוּרוֹ עִם הַמֶּלֶךְ הַעֲלִיּוֹן, כִּמְאֹד הַכְּתוּב לֹא יִגּוֹרֵךְ רַע, וְלֹא יִהְיֶה לֹוֹן חוֹלְקָא בֵּיהּ וְלֹא יִהְיֶה לָהֶם חֵלֶק בּוֹ, כְּלוּמָר שֶׁלֹּא יִזְכּוּ לַחַיִּי הַעוֹלָם הַבָּא. וְאָמַר אוֹתוֹ הָאִישׁ וְאָף עַל גֵּב דְּכָל הַגִּי קָרְאִי תִּשְׁפַּח סְמִיכִין לְחִבְרִיָּא בְּמַלְיָן אַחֲרָנִין וְאָף עַל פִּי שְׁכַל אֱלֹהֵי הַפְּסוּקִים שְׂבִיאָרְנוּ כֹּאן, תִּמְצֵא סְמִיכוֹת וּדְרָשׁוֹת לְהַחֲבִירֵם שְׂדוּרִשׁים אוֹתָם בְּאוֹפְנִים אַחֲרִים, אָבֵל וְדָאִי שְׁלֹמֹה קָא אָתָּא לְגַלְיָה עַל אֵינֻן חִיבִין מְחֻסְרֵי מְהִימְנוּתָא אֲבֵל וְדָאִי כִּי שְׁלֹמֹה בָּא גַם לְגַלוּת עַל אוֹתָם הַרְשָׁעִים מְחֻסְרֵי אֱמוּנָה, דְּלִית לֹוֹן חוֹלְקָא בְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעֲלֵמָא דִּין וּבְעֲלֵמָא דְאֵתִי שְׁאִין לָהֶם חֵלֶק בַּהֲקִבָּה לֹא בַּעֲלֹם הַזֶּה וְלֹא בַּעֲלֹם הַבָּא, כִּמוֹ שְׂבִיאָרְנוּ לַעֲלִיל.

המרגלים סרו מדרך הישר מפני נגיעה עצמית

וַיִּשְׁלַח אוֹתָם מֹשֶׁה מִדְּבַר פֶּאֶרֶן עַל פִּי ה' כָּל־אֲנָשִׁים רָאשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל הֵמָּה, דִּהִינּוּ כְּלָחוּ זַכָּאִין הָווּ וְרִישֵׁי דִישְׁרָאֵל הָווּ כּוֹלָם הָיוּ צְדִיקִים וְרָאשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל, אָבֵל אֵינֻן דְּבָרוּ לְגִרְמִיָּהוּ עֵיטָא בִּישָׁא אֲבֵל הֵם לִקְחוּ לַעֲצָמָם עֵצָה רָעָה, וְאָמַר הַלְשׁוֹן "לְגִרְמִיָּהוּ" לְרִמּוֹז עַל מִשְׁכַּח הָאֲרִיזָ"ל שֶׁכֹּאשֶׁר נִתְּיַעֲצוּ לְהַרְעוֹ, מִיד פִּרְחוּ מֵהֶם נִשְׁמוֹת

אידיש

הָאִם גִּעְוָאָנִים, אִז כְּאִמְשׁ דִּי אֲלַע פֶּסוּקִים וְאוֹם מִיר הָאָבִן דָּא עֲרֻקְלֶערִט, קִעֲנֶסְטוּ מִרְעַפֵּן רְאִיוֹת אוֹן דְּרָשׁוֹת פֿון דִּי חֲבֵרָא וְאוֹם זִי דְרָשׁ'נֶען עִם אוֹיף אַנְדֶּערֶע וְוֵעָן, אָבֵר דָּאס אִז זִיכֶר אִז שְׁלֹמֹה אִז אוֹיף גִּעְקוּמֶען אַנְטְפֶּלֶקֶן אוֹיף אָט דִּי רָשָׁעִים וְאוֹם עִם פֶּעֶלְט פֿון זִי דִי אֱמוּנָה, אִז זִי הָאָבִן גִּישְׁט קִיין טִייל אֵינֶעם אוֹיפֶּערֶשְׁטן, גִּישְׁט אוֹיף דֶּער וְוֵעָלְט אוֹן גִּישְׁט אוֹיף יַעֲנֶער וְוֵעָלְט, אִזוֹי ווי מִיר הָאָבִן פֿרִיעֶר עֲרֻקְלֶערִט.

דִּי מְרַגְלִים הָאָבִן זִיךְ אַפְּגַעְקֶערִט פּוֹנֶעם גִּלְיִיבִין וְוֵעָן צוֹלִיב אִן אֵינֶענֶע נִגְיָה

עִם שְׁטִיט אִין פֶּסוּק "וַיִּשְׁלַח אוֹתָם מֹשֶׁה מִדְּבַר פֶּאֶרֶן עַל פִּי ה' כָּל־אֲנָשִׁים רָאשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל הֵמָּה", אוֹן מֹשֶׁה הָאִם זִי גִעְשִׁיקְט פֿון מִדְּבַר פֶּאֶרֶן ל״וֹיט דִּי רִייד פּוֹנֶעם אוֹיפֶּערֶשְׁטן, זִי אֲלַע זַענֶען גִּעְוֵנֶען חֲשׁוֹבֶע מְעֻנְטֶשׁן, הוֹיפֶּט פֿון דִּי אִידישֶׁע קִינְדֶּער זַענֶען זִי גִעְוֵנֶען, דָּאס מִינֶט, זִי זַענֶען אֲלַע גִּעְוֵנֶען צְדִיקִים אוֹן הוֹיפֶּט פֿון דִּי אִידישֶׁע קִינְדֶּער, נָאָר זִי הָאָבִן זִיךְ גִּעְוֵנֶען אִן שְׁלֶעכְטֶע עֲצָה, אוֹן דֶּער ז״הר הַקְדוּשׁ זָאָגְט דֶּער לָשׁוֹן "לְגִרְמִיָּהוּ", דָּאס אִז מְרַמֵּז אוֹיף דָּאס וְאוֹם דֶּער אַרִיזָ"ל שְׂרִיבְט אִז וְוֵעָן זִי הָאָבִן זִיךְ גִּעְעֲצָה'ט שְׁלֶעכְטֶם צו טוֹן, אִז גִּלְיִיבִין אַוועקֶעפֿלוֹיגן פֿון זִי דִי גִשְׁמוֹת פֿון דִּי שְׂבָטִים, אוֹן זִי זַענֶען גִּעְפֿלִיבִין אַלִּיין, פֿרֶעגְט דֶּער ז״הר הַקְדוּשׁ, פֿאַרְוֹאָם אוֹן

פֿון דִּי מִאָמִינִים, אִז "אַל כָּל הַחַיִּים יֵשׁ בְּטָחוֹן", דָּאס הִיטְט אִז עִם אִז דָּא א פֿאַרְזִיכֶערונג צו אֲלַע וְאוֹם לֶעבֵן אוֹיף דִּי וְוֵעָלְט, אִז אוֹיב וְוֵעָלְט זִי זִיךְ פֿאַשְׁעֶפֶטִיגן אִין דִּי תוֹרָה אוֹן זִי וְוֵעָלְט זִיךְ צוּרִיקֶעקֶרן מִיט תְּשׁוּבָה, וְוֵעָלְט זִי ז״הר זִיין צו לִיכְטֶען מִיט דִּי לִיכְטִיגְקִיט פֿון לֶעבֵן, אוֹן אָט דִּי פֿאַלֶגֶנְדֶּע מִסּוּרָת אִז אִין דִּי הֶעָנֶט פֿון דִּי מִינִים אוֹן דִּי וְאוֹם לִיכְטֶענֶען אִין תְּחִילַת הַמִּתִּים, "כִּי לְכָל־כֵּן חַי הוּא טוֹב מִן הָאֲרִיָּה הַמֵּת", אִז פֿאַר א לֶעבֶּערִיגֶע הוֹנֵט אִז גֶּעֶסֶעֶר ווי פֿאַר א מוֹיֶשֶׁע לִיב, אוֹיב אִזוֹי אִז דֶּער לֶעבֵן פֿון דֶּער וְוֵעָלְט דֶּער עִיקָר, אוֹן זִי זָאָגְט, וויאָזוֹי וְוֵעָלְט מִיר הָאָבִן לֶעבֵן אוֹיף יַעֲנֶער וְוֵעָלְט, ווייל עִם אִז דָּאָ גִּישְׁט דָּא קִיין אַנְדֶּערֶער וְוֵעָלְט נָאָר דִּי וְוֵעָלְט.

דִּי וְאוֹם עִם פֶּעֶלְט זִי דִי אֱמוּנָה, הָאָבִן גִּישְׁט קִיין טִייל אֵינֶעם אוֹיפֶּערֶשְׁטן אוֹיף בִּידֶע וְוֵעָלְט

אִז דֶּערִוִיף הָאִם שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ גִּעְוָאָנִים, דָּאס אִז זִיכֶר שְׁלֶעכְט, דָּאס מִינֶט, אִז זִי וְוֵעָלְט גִּישְׁט וואוּינֶען מִיטן מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן, אִזוֹי ווי עִם שְׁטִיט אִין פֶּסוּק "לֹא יִגּוֹרֵךְ רַע", מִיט דִּיר וואוּינֶט גִּישְׁט דָּאס שְׁלֶעכְטֶם, אוֹן זִי וְוֵעָלְט גִּישְׁט הָאָבִן א טִייל אִין אִים, דָּאס מִינֶט אִז זִי וְוֵעָלְט גִּישְׁט ז״הר זִיין צו דִּי לֶעבֵן פֿון עוֹלָם הַבָּא. אוֹן דֶּער מְעֻנְטֶשׁ

השבטים, ונשארו לבדם, אַמַּאי נָטְלִי עֵיטָא דָּא למה ולאִיזו תועלת לקחו להם עצה זו, אֶלָּא אָמְרוּ, אִי יִיעָלוּן יִשְׂרָאֵל לְאַרְעָא נְתַעְבֵּר אָנֹן מְלִמְהוּי רִישִׁין אלא אמרו, אם יכנסו ישראל לארץ יעבירו אותנו מלהיות ראשים, (כי אִנְחֵנו מְנַחֵמָה לֹאֵה הִנְקִרְחַת דּוֹר הַמְדַּנְר), וַיִּמְנִי מִשָּׁה רִישִׁין אַחֲרָנִין וימנה משה ראשים אחרים, (שֶׁסָּמַח מְנַחֵמָה רַחֵל שְׂהִיא סוֹד אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל), דִּהָא אָנֹן זְכִינָן בְּמִדְבָּרָא לְמַהוּי רִישִׁין כי אנו זכינו להיות ראשים רק במדבר, אֶבְל בְּאַרְעָא לֹא נִזְכִּי אבל בארץ לא נזכה להיות ראשים, וְעַל דְּנָטְלִי עֵיטָא בִּישָׂא לְגַרְמִייהו ועל שלקחו עצה רעה לעצמם, מִיתָנו אִינוֹן וְכָל אִינוֹן דְּנָטְלִין מְלִייהו מתו הם, וכל אותם שקבלו את דבריהם. (דף קנח ע"א, ובביאורינו כרך יג עמ' כג-כד)

נשמת לוי נתעברה ביהושע להצילו מעצת מרגלים

אַלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר שָׁלַח מֹשֶׁה לְתוֹר אֶת הָאָרֶץ, וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לַהֲשֹׁע בֶּן נֹון יְהוֹשֻׁעַ, הוֹקְשָׁה לוֹ, מֵאַחֵר שֶׁאִמַּר לִפְנֵי זֶה, "וְאֵלֶּה שְׁמוֹתָם" למה חזר ואמר עוד הפעם "אלה שמות האנשים", אָמַר רַבִּי יִצְחָק, מִשָּׁה אֶסְתַּכַּל וַיִּדַּע דָּלָא יַעֲלִחוּן בְּאַרְחֵייהו משה הסתכל והתבונן בשמותם שכולם מורים לרע, (כַּמְנֻחָא נִמְס' סוּטָה דף ל"ב, וְכֵן נִמְ"ר), וּמִזֶּה יָדַע שֶׁלֹּא יַעֲלִיחוּ הַמְּרַגְלִים בְּדַרְכָּם, וְהַטַּעַם שֶׁהַסִּכִּים לְשׁוֹלַחַם לִפְי שֶׁחֲשַׁב שֶׁאִם יֵרָאוּ שֶׁאִינוּ מַעֲכָבִם יִחְזְרוּ בָהֶם, אֲבָל הֵם לֹא חֲזָרוּ (כַּדְפִּיטָא רַש"י, דְּנִרְסִי א' נג). פְּדִין צִלִּי עָלִיָּה דִּיהוֹשֻׁעַ אִזְ הַתְּפִלָּה מֹשֶׁה עַל יְהוֹשֻׁעַ, "יֵה יוֹשִׁיעַךְ מַעֲצַת הַמְּרַגְלִים" כְּדִלְקָמָן.

פְּדִין כָּלֵב הָיָה בְּדוּחָקָא וְאִז כָּלֵב הָיָה בְּדוּחָק וּבִצְרָה, כִּי הִבִּין מִתְּפִלַּת מֹשֶׁה עַל יְהוֹשֻׁעַ שֶׁהַמְּרַגְלִים יִרְשִׁיעוּ, וְהָיָה בְּדוּחָק מְכַל צָד, שֶׁאִם יִשְׁמַע לָהֶם תִּסְתַּכֵּן נַפְשׁוֹ, וְאִם לֹא יֵאָבֵה לָהֶם יִהְרָגוּהוּ, אָמַר מֹה אַעֲבִיד אִמַּר מֹה אַעֲשֶׂה לְהַנְצִל מֵהֶם, הָאֵל יְהוֹשֻׁעַ אָזִיל בְּסִיעֵתָא עֲלָאָה דְּמִשָּׁה הָרִי יְהוֹשֻׁעַ הוֹלֵךְ בַּעֲזֵר הָעֲלִיּוֹן שֶׁל מֹשֶׁה, דְּיִשְׁדֹּר בֵּיה נְהִירוֹ

אידיש

יִצְחָק גִּעֲזָאנִם, מִשָּׁה הָאֵם גִּעֲקוּקָם און הָאֵם בְּאַמְרָאָם זײַערע גִּעֲמֵן און גִּעֲזֵן אַז זײ אַלע טוען ווייזן אויף שְׁלֵעֲכָםס (אזוי ווי עס ווערט עֲרַקְלֵרֵט אין מִסְכַּת סוּטָה דף ל"ב, און דא אין מִדְרַש רַבָּה), און פון דעם הָאֵם ער גִּעֲוֹאָסֵט אַז די מְרַגְלִים וועלן גִּישָׁט מִצִּלִּים זיין אויף זײַער וועג, און דער טַעם פֿאַרְוֹאָם ער הָאֵם צוּגֶעשְׁטִימֵט זײ צו שִׁיקֵן, אַזי גִּעֲוֵנוּן וויבאַלד ער הָאֵם גִּעֲטֹרָאָכֵט אַז אויב די אידן וועלן זען אַז ער האַלט זײ גִּישָׁט צוריק, וועלן זײ צוריקציען, אָבער זײ האָבן גִּישָׁט צוריקגעצויגן, דעמאלטס הָאֵם מִשָּׁה מִתְּפִלָּל גִּעֲוֵנוּן אויף יְהוֹשֻׁעַ, דער אויפֿערשטער זאל דיר העלפֿן פון די עצה פון די מְרַגְלִים, אזוי ווי עס שטייט ווייטער.

און דעמאלטס אַז כָּלֵב גִּעֲוֵנוּן אין אַן עֲנִנְשָׁאָפֵט און אין אַ צָרָה, ווייל ער הָאֵם פֿאַרשטאַנען פון די תְּפִלָּה פון מִשָּׁה אויף יְהוֹשֻׁעַ, אַז די מְרַגְלִים וועלן שְׁלֵעֲכָםס טון, און ער אַזי גִּעֲוֵנוּן אין אַן עֲנִנְשָׁאָפֵט פון אַלע זייטן, ווייל אויב וועט ער זײ צוהערן וועט זיין זעל זיין אין גַּעפֿאַר, און אויב וועט ער זײ גִּישָׁט וועלן פֿאַלגן וועלן זײ אים הרגִיען, הָאֵם ער גִּעֲזָאָנִם, וואס זאל איד טון צו גִּעֲרֹאָטֵנוּעֵט ווערן פון זײ, יְהוֹשֻׁעַ גייט דאָ מִיטן עוֹר הָעֲלִיּוֹן פון מִשָּׁה, וואס ער הָאֵם גִּעֲשִׁיקֵט מִיט אים די לִבְמִינְקִיט פון די לְבָנָה, דאס מיינט די לִבְמִינְקִיט פון די שְׂכִינָה, אַז עס זאל גיין מִיט אים, און נאָכְמֵר, אַז ער הָאֵם בְּאַלִּיבָטֵן אויף אים מִיט זיין תְּפִלָּה, ווייל ער אַזי גִּעֲוֵנוּן אין די בְּחִינָה פון די

צו וועלכע תועלת האָבן זײ זיך גִּעֲנוּמֵן אַט די עצה, עֲנוּמְפֵרֵט דער זוהר הַקָּדוֹשׁ, נאָר זײ האָבן גִּעֲזָאָנִם, אויב די אידן וועלן אַרײַנגיין אין לַאֲנֵד, וועט מען אונז אַנוועקפֿירן פון צו זיין הויפֿטן (ווייל מיר זענען פון די בְּחִינָה פון לַאֲנֵד וואס זי ווערט אַנגערופן דור המדבר), און מִשָּׁה וועט שְׁטַעלן אַנדערע הויפֿטן (וואס זײ זענען פון די בְּחִינָה פון רַחֵל וואס אַזי דער סוֹד פון אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל), ווייל מיר האָבן זוכה גִּעֲוֵנוּן צו זיין הויפֿטן נאָר אין דער מִדְבָּר, אָבער אין אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וועלן מיר גִּישָׁט זוכה זיין צו זיין הויפֿטן, און וויבאַלד זײ האָבן זיך גִּעֲנוּמֵן אַ שְׁלֵעֲכָטֵט עצה, זענען זײ גִּעֲשְׁמָאָרְבֵן, און עס זענען אויך גִּעֲשְׁמָאָרְבֵן אַלע וואס האָבן אַנגענוּמֵן זײַערע רייד.

די נשמה פון לוי איז נתעבר געווארן אין יְהוֹשֻׁעַ.

אים צו ראטעווען פון די עצה פון די מְרַגְלִים

עס שטייט אין פֿסוק "אַלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר שָׁלַח מֹשֶׁה לְתוֹר אֶת הָאָרֶץ, וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לַהֲשֹׁע בֶּן נֹון יְהוֹשֻׁעַ", דאס זענען די גִּעֲמֵן פון די גִּעֲנוּמֵשֵׁן וואס מִשָּׁה הָאֵם גִּעֲשִׁיקֵט צו שְׁפִיטִינֵן די לַאֲנֵד, און מִשָּׁה הָאֵם גִּעֲרֹפֵן הוֹשֻׁעַ בֶּן נֹון, יְהוֹשֻׁעַ. אַזי אים שווער גִּעֲוֵנוּן רַבִּי יִצְחָק, וויבאַלד דער פֿסוק זאָגט פֿריער "וְאֵלֶּה שְׁמוֹתָם", און דאס זענען זײַערע גִּעֲמֵן, פֿאַרְוֹאָם הָאֵם דער פֿסוק נאָכְאָמַל אַיפֿערנע'חֲזוֹר'ט און גִּעֲזָאָנִם אַ צווייטע מַל "אַלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים", דאס זענען די גִּעֲמֵן פון די גִּעֲנוּמֵשֵׁן, הָאֵם רַבִּי

דְּסִיָּהֲרָא ששלח עמו אור הירח, דהיינו הארת השכינה שתלך עמו, ועוד וְהוּא אֲנֵהִיר עֲלֶיהָ בְּצִלּוֹתֶיהָ, בְּגִין דְּאִיהוּ שְׁמִשָּׁא וְהוּא האיר עליו בתפלתו, לפי שהוא היה בחינת שמש, המאיר אל הירח שהיא סוד השכינה, ועל ידי תפלת משה נתעברה בו נשמת לוי שסייעה אותו להנצל מעצתם, וכלב חשב להתחבר עם יהושע להכחיש את המרגלים, מִהָ עֶבֶד כָּלֵב מה עשה כלב כדי שיקבל הארה מג' אבות, שהם היו מבחינת התפארת, אֲשֶׁתְּמִיט מְנִיָּהּ וְאִתִּי לְגִבִּי קִבְּרִיִּיא דְּאֶבְהֶן וְצִלִּי תַמָּן צִלּוֹתֶיהָ נשמת מן המרגלים ובא אל קברי האבות והתפלל שם תפלתו, ועל ידי זה נתקיימה בו נשמת יהודה ראש שבטו.

כָּלֵב הַסֵּתֶכֶן בַּמִּסִּירוֹת נִפְשׁ לְהַתְפַּלֵּל עַל קִבְּרֵי הָאֲבוֹת

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אֵרִיחַ אֶחְרָא נְטִיל לֶקַח דֶּרֶךְ אַחֲרֵת מִן הַמִּרְגָּלִים, וְעָקִים שְׁבִילֵין וְהִלֵּךְ דֶּרֶךְ שְׁבִילִים וְדִרְכִּים עֲקוּמִים שְׁלֵא יִרְגִּישׁוּ בּוֹ, וּמָטָא עַל קִבְּרֵי דְּאֶבְהֶן וְהִגִּיעַ עַל קִבְּרֵי הָאֲבוֹת, וְאֶסְתַּכֵּן בְּגִרְמִיָּה וְנִסְתַּכֵּן בַּעֲצָמוֹ מִיְלִידֵי הַעֲנָק, דְּהָא כְּתִיב וְשֵׁם אַחִימֶן שְׂשִׁי וְתַלְמִי יְלִידֵי הָעֲנָק שֶׁהָיוּ יְכוּלִים לְהַרְגוֹ, אָבֵל מֵאֵן דְּאִיהוּ בְּדוּחָקָא, לֹא אֶסְתַּכֵּל מְדִי אֲבֵל מִי שֶׁהוּא בְּדוּחָק וְצָרָה אֵינוֹ מִסְתַּכֵּל עַל כָּלֹם, כִּף כָּלֵב, בְּגִין דְּהוּא בְּדוּחָקָא לֹא אֶסְתַּכֵּל מְדִי כֵךְ כָּלֵב, לִפִּי שֶׁהָיָה בְּדוּחָק לֹא הִסְתַּכֵּל עַל שׁוּם סִכְנָה, (וּר"ל שֶׁקָּנַל עָלָיו מִסִּירַת נֶפֶשׁ, וְעַל יָדֵי זֶה יִיחַד אֶת הַשְּׂכִינָה עִם צַעֲלָה הַמִּפְאָרֶת, הִיפֵךְ עֲלֵת הַמִּרְגָּלִים שֶׁלֹּא לְהַפְרִידָהּ מִיְחֻדָּהּ), וְאַתָּא לְצִלָּאָה עַל קִבְּרֵי אֶבְהֶן לְאֶשְׁתַּכְבָּא מְעִיטָא דָּא וְכֵן לְהַתְפַּלֵּל עַל קִבְּרֵי הָאֲבוֹת כְּדִי שִׁנְצֵל מִעֲצַת הַמִּרְגָּלִים.

אידיש

וועג פון די מרגלים, און ער איז גענאנגען דורך קרומע געסעלעך און וועגן בדי מען זאל אים נישט פאמערקן, און ער איז אנגעקומען ביי די קברים פון די אבות, און ער האט זיך אריינגעשטעלט אין געפאר פון די געבוירענע פון די ריזן, ווייל עס שטייט אין פסוק "וְשֵׁם אַחִימֶן שְׂשִׁי וְתַלְמִי יְלִידֵי הָעֲנָק", און דארט זענען געווען אחימן ששי און תלמי די געבוירענע פון די ריזן, וואס זיי האבן אים געקענט הרגענען, אפער ווער עס איז אין אן ענגשאפט און אין א צרה דער קוקט נישט אויף גארנישט, אזוי אויך כלב, וויבאלד ער איז געווען אין אן ענגשאפט האט ער נישט געקוקט אויף קיין שום געפאר (דאס מיינט אז ער האט גענומען אויף זיך מסירת נפש, און דורכדעם האט ער מנחם געווען די שכינה עס בעלה די בחינה פון תפארת, פארקערט ווי די עצה פון די מרגלים וואס זיי האבן איר געוואלט מפריד זיין פון איר יחוד), און ער איז געקומען דאווענען ביי די קברי אבות בדי ער זאל געראמטעוועט ווערן פון די עצה פון די מרגלים.

זון, וואס טוט לייכטן צו די לבנה וואס זי איז דער סוד השכינה, און דורך די תפלה פון משה איז נתעבר געווארן אין אים די נשמה פון לוי וואס זי האט אים געהאלפן צו ווערן געראמטעוועט פון ויער עצה, און כלב האט געטראכט זיך צו פארהעפן מיט יהושע צו אפליינקענען די מרגלים, וואס האט כלב געטון בדי צו פאקומען א הארה פון די דריי אבות, וואס זיי זענען געווען פון די בחינה פון תפארת, ער איז אוועקגעגאנגען פון די מרגלים און ער איז געקומען צו די קברי אבות און ער האט דארט מתפלל געווען זיין תפלה, און דורכדעם האט זיך געהאלטן ביי אים די נשמה פון יהודה, דער הויפט פון זיין שבט.

כלב האט זיך איינגעשטעלט מיט מסירת נפש, צו דאווענען אויף די קברי אבות האט רבי יהודה געזאגט, כלב האט גענומען אן אנדערע

מפרשת שלח תשפ"ב

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך שיקט א אימייל צו: 3022233@gmail.com

ד

הזיהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

"ובלכתך בדרך"
פארמאט
70 כרכים
מהדורת ר' יוסף
צבי בערגער
(6.5/4.5 in)

גרויסע סעט (In 9.5/6.5)

קלענערע סעט - מהדורת ר' הערשל וועבער (In 7/5)

845.664.5168 פאר דעליווערי וופט: